

קונסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממושך

ב"ה. ט"ז אלול ה'תשע"ג | מחד: 10 ש"

17

4
120 לתומכי
תמים

מהו תפקידם של
התמים ועם מה קשורה
הישיבה הקדושה

4

16
צאתכם לשלום
ברכה והתעדות למותנו
הנושאים לחצרות
קדשונו לחודש החגים

16

22
ח"י אלול
ראשונה בלה"ק!
תרגום הקדמה לשער
היחוד והאמונה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן העניינים

דבר מלכות / תפקיד התמימים.....	4
הלהoga וגוולה / צדקה.....	8
דעת החתון / תלמידו המלך	9
גוולה פנימית / תשובה מתוך שמה.....	10
בשדה השילוחות / המלך גם בשדה	13
מהגעשה והנסעה/ מתחילהים שנה.....	14
נוסעים לרבי / צאתכם לשлом	16
ח'י אלול / הקדמה לשער היחיד והאמונה ..	20
טאפרו דא פלאחו / עיקר העיקרים.....	23
תחל שנה וברכותיה / ברוכות לראש השנה ...	24
פנקסו של משפייע / תשובה ונסעה	26
אין-ציקער זאך / קדימה לשדה	29
צדיה לדרכ / 120 לתומכי תמיימים.....	30

פנסאים

הופק וייצא לאור על ידי מרכז הפצת באז"ה קודש - מ"מ (ע"ד)
© כל הזכויות שמורות למדיע, הרשמה או תרומה להפקות והפיעולות של מ"מ
טלפון: 073-2412-770 | פקס: 077-5123-770 | אימייל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org
מען למכתבים: ת.ד. 951. פתח-תקווה
מוד' מ'מ'ש: 054-2248-770 | מ'מ'ש:

במקום הקדמה

חייב אדם

אמור אמרתי, אשר, כמו בכל שנה, יבוא הנה לימי השמע"ץ ושם"ת ונתראה ונשוחח יחד. וכנראה אשר סיבות מסוימות שונות עכבהו ולא יכול להוציא לפועל נסעה זו.

וחבל, וכמרא"ל (ר"ה טז, ב) חייב אדם להתקבל פניו הרבה ברigel. וראה בכיסף משנה ברמב"ם הל' ת"ת פ"ה ה"ג. והנה אף שעטה מקילין בהנ"ל, וכמה טעמי נאמרו בויה, הנה עוד אחת יש בזה.

והוא ע"פ הידע הקושיא במה שהוא אומרם ואין אלו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניו, דבשלמא לעלות ולראות אי אפשר מפני היד כו' אבל ההשתחוואה אפשר להיות בכל מקום לפני ית' כמו ואנחנו כורעים ומשתחוויים כו' ולמה צריך זה ביהם"ק דוקא.

והתירוץ ע"ז הוא כי יש ב' בחינות בהשתחוואה: א) השתחוואה חזונית שמשתחווה בגופו או, מדרגה נעלית יותר בהשתחוואה חזונית, שבמעשה בפועל, שהה תלוי בגופו, לא ימורוד במלך מלכי המלכים הקב"ה. ב) השתחוואה פנימית שנעשה בבח"י ביטול רצונו רצון הקב"ה שאין לו רצון וחפש אחר כלל, וזהו השתחוואה הנפש. והשתחוואה זו היי מקבלים ישראל ע"י הראי' ברגל בביהם"ק. ומהשרב ביהם"ק הגם שאין לנו יכולם להשתחוות עכ"פ נתפשטה קדושת הארץ זו אף קצהו במקדש מעט ביהיכ"נ וביהמ"ד והיינו בשעת התפלה (בלוקות פ' ברכה ד"ה מזמור שיר - הראשון - פ"ב בארוכה).

והנה רואין אנו במוחש, אשר לבוא למדרגת בטל רצונך שכלך וכל כחות נפשך בלי סיוע - קשה מאד: כי בהכוון ערך עצמו, לא ימצא טעם מספיק שיבטל רצון עצמו מכל וכל. ואדרבה, אם יתרקוב לידי הכרה והחלטה שצורך הוא לבטול רצון עצמו, הרי איש שבאה להחלטה כזו ה"ה יראה שמיים במדרדי חשוב, וא"כ שוב אינו מובן למה אין לו סמוך על החלטות שכלו וצונו. והעצה היעוצה היא שיבקש עוז מאדם כזה שמודה הוא בו שעומד למללה ממדריגתו הוא, ואין לו פניות ח'ו בעניינים אלה, שאז בטח ישמע לפקוותו מה שיורשו בדרכי עבודתו. והזמן המסוגל לויה הוא בשלוש רגלים ועד דוגמא כמו שהיו בזמן שביהם"ק ה"י קיימ. והאריכות בזה אך לモтар.

ויהי רצון שימלא ע"י מכתביכ"ק מוש"ח אדמו"ר שליט"א, עכ"פ מה שאפשר להביא בכתביה ועד שתיראה אותו פא"פ.

(אג'ק ב, רנד)

מרכז הפצת ברץ-הקרוש
www.mamesh.org

כמה ימים בשנה אתם משקיעים בהפקת בשורת הגאולה?

**יום אחד
של שותפות
360 נ' בלבד!
בתלמידים נוחים**

הקדישו יום אחד בלוח השנה של מ"מ לזכות קיריכם
ותהיו שותפים לפעילויות הענפה לפרסום בשורת הגאולה.

**חיגו עכשווי: 077-5123-770
סמס או וואצאפ 054-2248-770**

יחי אדוןנו מושנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

שלומו המלך

נסחפת, הפcta חלק מהלהקה. ללא שם ללא זהות, ללא כיון, חלק ממילוני פריטים מובלמים בעיורו.

ופתאום שלמה קולט מולו, לא פחות ולא יותר, את להקת משפחתו – אותו הוא יודע לזהות לפי הקו המפוזר לארוך הזנב – אחיו, אחיו ובני דודיו. אוילאי! זה הדבר האחרון שהוא צריך לעשות.

שלמה מתחילה להרגיש את התחששה המלחיצה הזאת בסנפיר הצד, תחשוש המשיכה. לא, לא! אני לא נסחף! מאבק אדרירים החל להתחולל בתוכו בין חזונו, מטרתו, לבין הזרם. הזרם הפנימי.

לפתע הוא נקלע לב הלהקה, מתחכך בשערות סנפירים וזונבות, כוח ההתקנדות שלו הולך ואוזל, הסנפיר הימני כבר לא מגיב. בכוחות אדרירים הוא מתנער, מנסה לצאת מסלול הלהקה, אך הוא עמוק מדי.

שלמה ניסה לעצום את עיניו ולזעוק 'אלוקה דיונה-הנבי' ענני' – הרי זו סגולה בדוקה למערבולת וככל צרה. אך דחפיו הטבעיים טרפו את דעתו והוא רك השטול בשארית כוחותיו. פתאום שלמן מבוגר, אח-של-אבא שומר שהוא עוד חי, נפנה אליו ושלח אותו במכת-זנב אדריה מחוץ לשחף. אתה לא שלמן- להקה שלמה, אל תיפול כמווני. אל תיכנע.

דפיקה על השולחן העירה אותה, אופס, נרדמת בהתחוועדות. אבל המילים שהמשיך ושר הרוב זלמן גוטיק והוכחו לי שלא הפסדי כלום:

כל מהותה של חב"ד הוא 'נגד הזרם'. לא מיבעי נגד זרים חיצוניים כקומוניים בשיעתו, אמריקניים, וחלילניים – נגד אנחנו מאונינים.

אולי אחוזים בודדים לא שורדים אותם.

אבל כשהוזם הוא איש-פנימי שמושך אל מה שקל ונוח, כשההשחיף הוא חברתי-חב"די, משפחתי-קהילתני, רק סלמוניים קשוחים שוחים נגדו.

לשוחות עם הזרם זה טבעי ונוח, אולי אפילו כשר מבחינה הלאומית ומיעולם לא שופד שלמן 'בעוין' זה, אבל דג טהור שוחה נגד הזרם! בה בשעה שככל מכריו ברי הדעת עמלים בצרפת-גשמית הוא יגע בצרפת-רוחנית, בעוד חביריו מוחפשים את החברותה האיקונית מעמל הדרך. אבל לא, האתגר האמתי עוד לפני פניו. האתגר הלא-ידיוע שתתאים להם הוא קובע עם הבוחר החלש שקsha לו בחברה, ובשעה שקוצרים שבחים ותשבחות הוא עוד בעיצומה של עבודה שחורה. הוא לא עושה מה שקל ונוח, הוא לא עושה מה שחייב ומצטיר טוב. הוא שוחה למטרת.

משיחיסט חיב להיות דג טהור, כי ביום שבו עולם ומלאו העיד כי משה מוטל במיטה, רק אבותינו הסלמוניים הראשונים שחוו בקידום אמונה נגד השחף.

קרני הבוקר הראשונות שחדרו לימי-המעמקים העירו באחת את שלמה. הוא אףלו לא היה צריך לפחות עפיפוי כי לשלהה –

כמו ליתר הסלמוניים הנורבגים – פשוט אין עפיפוי. הוא ציחצח את שנייו באלמוג סמוך ושהה ב מהירות לפיש של' כדי לתפוס את המ寧ן הראשון של פרק-שרה. שלמה היה נרגש, עברו הוא כבר יחשכ בבורג ויכול לצאת למסע משלו ולבנות את חייו. שביעות על שבועות הוא לומד את רדי 'ensus-ההירדות' אצל המאסטר-סלמן הוקן שזכה סנפירו גודם וקשה מצלקים זכר למסעותיו. ימים עשר אחד יתן כסף לעשר שחיה ומאמץ תוכנות וגישות שייעזרו לו לצלוח את משימתו – לשוחות נגד הזרם. והנה זה קורה.

שלמה הספיק את המ寧ן בדיק כשהחzon התחיל "לייטן אומר: הזר הוא אשר אחד לא יהיה זוקק לכך והכוורת העברת הכסף לשני? הלא אף אחד לא צריך בדיק כשהחzon התחיל" לא מושפעת הרבה, וכל המעדנים מצוים כעפר".

תעשה "לא מושם שהעשיר יהיה צריך למילוט החסדים – כי או הרוי עני באותה שעה – אלא בכדי שתיקאים ה"עמדו" של גmilot החסדים, שהוא מושלשת העמודים שעלייהם העולם עומד".

כלומר, גmilot החסדים מאיש לרעהו תהיה אך ורק כדי לקיים את המצווה ואת עמוד החסד. רואו לציין כי גם היום עיקר העניין של גmilot החסדים היא רק בשביל לזכות במצבה נפלאה זו, וכי

שמעbia הרב הראי"ץ על היהודי בלביאויטש שקיים מצווה זו רק

בכדי לזכות במצבה ו"האר עליו עמדו א/or של חסד אצליות".

החתם-סופר מביא אפשרות נוספת, לפיה יקימו את מצות גmilot החסדים על ידי לימוד בתורת הצדקה (כפי שאנו עושים היום לגבי הקרבנות, שמיוכן שכן לנו אפשרות להקריב בפועל אנו עוסקים בתורת הקרבנות, כך יהיה לעתיד לבוא אך לא בקרבנות, שאותם נקריב, אלא לגבי הצדקה שלא נוכל לתת – וזה מלאה. האתגר הסלמוני הידוע הגען, ככל המכינו אותו להזדהה...).

על ידי העיסוק בתורת הצדקה ייחסב לנו כאילו נתנו

עירוץ הנחל הארוך במובואה של גריינלנד היה שוכף והועף, שלמה

הסתער קדימה נגד הזרם, בסנפירו בערו עשרות התרגילים עליהם התאמן ומול עינו צפוי ההוראות המדויקות והסכנות הצפויות: לשוחות בדילוגים ולהשמר. כלבים טרופים מהחכים על גdots הנחל וдобוי קוטב עורגים לבשו במעלה הארץ. 10% לא שורדים את

קטע הדרך זה.

רק כשהגיעה לאגן הנחל בשלום יכול סוף סוף לבצעו לרווחה ולנוח מעמל הדרך. אבל לא, האתגר האמתי עוד לפני פניו. האתגר הלא-ידיוע אותו לחש לו מورو.

.

כל שלמן שבקע מהביצה יודע שהדבר הכי זורם ונעים הוא המשיכה הטבעית אחורי הלהקה. סחף אין סופי, ביחסון, ושרור מדאגות וממטרות. אבל סלמוניים קשוחים יודעים זהה בדיק האובייגוד. שלמן שנודד למטרתו ופגש להקה של סלמוניים, רוב הסיכויים שהוא נגרר אחריהם באופן לא רצוני וסוגר את הקריירה.

למי יתנו צדקה כשהתבוא הגאולה?

ב הפרש הוא שבידיעת ה' לא יהיה צורך למד אחד את השני, אבל בלימוד התורה כן יהיה הבדלי דרגות בין גדול לקטן, ובזה יכולות וכלי מילת (=מיini מאפה ובגדים) "עתידה

חיתה שתיתמך (=תגדל גובה) כדי ועלה בראש הרים", גם אמר ח"ל "אין לך אחד ואחד מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים" תתקים גם בגאולה. כך גם פוסק הרמב"ם: "ובאותו הזמן, לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות. שהטובה תהיה מצב מופלא זה, מכיוון מיד את השאלה הבאה – כיצד קיימו אז

את מצות הצדקה? מי יתנדב להיות העני שיקבל הצדקה? כמה תירוצים נאמרו על כך, הרב מלך המשיח שליט"א מביא כי את מצות הצדקה כפשרה יקימו רק בתקילת ימות המשיח, שאו עדין יהיה "עולם כמנהגו נהוג" כדברי הרמב"ם, ובתחלת ימי של מלך המשיח יהיו עשירים אך יהיו גם אבוניים, ובמילא,

יקיימו באותו זמן את מצות הצדקה גם כפשרה. אבל בתקופה מאוחרת יותר בזמן הגאולה, נאמר בח"ל כי לא יהיה אבוניים כלל וכלשונו הפסיק: "אפס כי לא יהיה בר אבון" (ראה טו, ד), אז נוצרך למצוא פתרונות מורכבים מעט על מנת

לזכות במצוות (וכבר אמר הרבי באחד ההודוגניות, כי יש לנצל עשייתו את ההזמננות שיש לקיים את מצות הצדקה בפשטות לפני שגיעו הזמן שיצטרכו לחפש את העניים על מנת לקיים מצווה זו).

אחד האפשרויות שמ比亚 הרב מלך המשיח היא, שמצוות הצדקה

תקיים אז הצדקה רוחנית על ידי לימוד התורה לאחד שambilן פחות, שכן גם אז יהיו חילוקי מדרגות בלימוד התורה,

וכשהגדולים למדו את הקטנים מהם, הם יקימו בקשר

את מצות הצדקה. ובלשונו הרבי: "יש לומר, שכן

שגם לעתיד לבוא יהיה חילוק בין 'קטן'

ל'גדול', כמו שכתוב כי כולם ידעו

אוטוי (כולם בשווה, וביחד עם זה)

למקטנים ועד גדלים" (ירימה לא,

לא י היה שירע עניין של הצדקה

ואף שהפסק עצמו

אומר "לא ילמדו עוד

איש את רעהו כי

כולם ידעו אותן".

משונטה לכתחילה אריבער

**התוועדות מלאפת לרגל חודש אלול, מתוך חשבון נפש חסידי ורוי רגש של תשובה ושמחה עשו
כיאורים ופרפראות נפלאות על תשובה בזמן הגאולה**

מאת המשפיע הגה"ח הרב שלמה זלמן לנץ

לגሩע מענייני החולין – ענייני "עולם ולהו סיף חיים בלימוד התורה וקיים המזא בהידור ודדורשין הוא תיכון גם לדקות ח כאר"א בענייניו.	"פנים יפות" הכי מתאים במאמריהם

תכלית השמחה

על כן אם הננו רוצחים להגיע לחזון
שזה "שמחה תורה" - לשמהו עם החזון
והקב"ה, הרי זה כאשר בהכרה פנימית
ומתוך "ובחרות בחיים", יבחר האדם ל-
ע"ע "על מלכות שמים" בשם השמחה, ש-
ביום היכיפורים קבלנו "לוחות שנייה"
קבלת התורה, ע"כ חדש אלול שבו
משה ורבינו בהר בפעם השלישית כדי ל-
את לוחות השניים ביום היכיפורים "

הזמן להכנה לקבלה את התורה בשמחה.	הAMILAH
והרי "עו"ז וחודה במקומו" שכל עניינים	"הפר"
שמחה וחיות מגייעים מ"עו"ז" - תוקף א' פסול	מהפר
עמייתו, ועניינים של היפך השמחה הם מ"חולשה" וחוסר עומק ופנימיות, וככל	צריך
האדם מתעמק במציאות הכרוא ו"שאין	

חודש אלול הינו חדש של "חשבון נפש"
על השנה שעברה וכן הינה לחודש תשרי
- חודש השבעי ומשביע לכל השנה הבאה
עלינו לטובה ולברכה בעזה"ת.

אזכור פתגם ששמיתי מהרה"ח ר' ניסן נמנוב ע"ה: החדש אלול ע"פ הפסוק בראשית ה, א) "זה ספר תולדות אדם", (בראשית ה, א) שבחדפסת ספר נזירים בזמן ההדפסה שהכל יודפס כראוי מיליה במילה ואעפ"כ בסוף הספר ישנו "לוח התקון". כמו"כ ב"תולדות אדם", שכמה שהאדם נזיר במשך השנה בהנגתו שי"ה כראוי, ואעפ"כ ישנו "לוח התקון" בסוף השנה שזה חודש אלול.

וכפי שהרבינו שליט"א מלך המשיח מבאר בשיחתו הידועה (בלוקו"ש ח"ב ע' 308) שהחודש אלול הוא בבחינת "עררי מקלט" למי שהוא נפש בשגגה, שכאשר האדם פגע ב"נפש האלוקית" שבו, אזի חדש אלול הוא הזמן לתקן, עד "פסח שני" שעונינו שאין אבלוד "ניתא קיון פארופאלן", כמו"כ חדש אבל בו ניתן לתקן עי' תשובה מתורת שמחה,

מלבדו, אין מקום רק לשמה בעבודות ובזוכות לעשות את רצונו הקדוש בטלבב, שאדם "בעל גבול" זוכה לקיים ארצון השית'ת הרי שאין אושר יותר גדר מזויה.

ומה נשאר מקום לאיזה ענין שיפר
זה, הכל מה שמספריע זה "חיצוני"
משמעותו ממש כלל וכלל. וכך
שחסידים הסבירו בפרק א' בתניא
לשונו של כ"ק אדמו"ר הוזקן: "נפש אדר
. . והיא המתלבשת בدم האדם להחיה
הגוף וכדכתיב: "כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בְּדִם הַיּוֹם

וממנה באות כל המדות רעות מארב
יסודות רעים שבה" וכו עי"ש.
וביארו חסידים, שהלשון "וממנה באו
הכוונה - מזה שהנה"ב מחייב את הג
וממילא הוא "יש" וממנה=מהיחסות בא
כל המדות רעות ר"ל, וככפי שמספרת אורה
שנחלקו לד' יסודות.

של המדות, כעס וגאה, וכן תאוות
והוללות וליצנות והתפארות ודבריהם
בטלים - הכל מוקומם אחד: ישות ר' ^{בנימין}
וכפי שאמר ב"ק אדמור ר' הוזקן על הפס

- "אוילים מדרך פשעם" שישנו "דרך" לש'
- "יחיד" שהוא המקור לכל הפשעים - ו'

"ישות"^{ר' בנימין}

שכאשר האדם מרגיש את מציאות עצו ר'ל, הוא "כוועס" - כי הוא החשוב ואיתכן שפגעו בו ולא התחשבו ב"כבוד

ו"מציאותו", ולכן מגיע לו מצד ה"ישות"
גם תאותות עווה"ז ר"ל וכן אין לו לקבל
עלול מצד ה"ישות" ומדובר בדברים בטל
וליצנות ומתחPEAR במציאותו ולכן ג' כ ה
עצוב ועצלו.

ו"זובי אלוקים רוח נשברה" כמבואר בתניא אגרת התשובה פ"ז, וכ"ק אדרמו ה'זוקן מוסיף שאין מגיעים לב נשבר, ה'זוקן מזעיר ע"י סיגופים ותענויות. ובאי' הרה"ח ר' מענדל פוטרפאס, שאע' שפרק א' באגרת התשובה כ"ק אדרמו ה'זוקן שולל את עניין התענויות בתור תשובה ומדגיש שתשובה זה "לשוב אל הש"י" ו"בכל לבו ובכל נפשו לעבדו ולשמור במצותיו", א"כ מודע בפרק השביעי מזוכע עניין התענויות עכ"פ מעט מזעיר כי להגיע לב נשבר וכן הוא גם בסוף המאמר הידיע אני לדודי בליקוטי תורה, שמבריך שם לא נשבר ליבו ע"י חשבון נפש ע' נאמר: "הרועה בשושנים" שכמו ששושן מתחפה מאדום לבן ע"י אש, כמו"כ צרא סיגופים ותענויות לזכך את הגוף. ובאי' ר' מענדל שישום "חשבון נפש" י'

בדורנו "בוחרים בחיים"

ויש להזכיר שאע"פ שבמאמר הידוע ד"ה מרגלה בפומא הרבה תכלית חכמה תשובה ומעש"ט תשמ"ו הרב אומר שעבודת המיריות היום לא כ"כ שיק, כיון שהדור חלש ונופלים בעצבות, אבל לאידך אין כוונת הרב ש"לא ירע לבבו כלל מזה", ובודאי אם האדם מרגיש שהמיריות מביאו אותו לעצבות ה"ז היפך הכוונה, אבל כמו שכנ"ל אם האדם מתייגע בתומו"ץ אע"פ שהזה היפך הטבע של הנה"ב שהוא "עלzel" בטבעו, מ"מ אם האדם "בוחר בחימ" הרוי שodzi טبع העצלות לא תופס מקום והוא מתגבר ע"ז "מלכתילה אריבער" מתחור שמחה וקיבלה על מלכות שמיים. ו"מעט או רוחה הרבה הוושך", הרי כן הוא גם בעבודת אלול, סלחונות, ראש השנה ויום היכירויות, שקשרו בחשבונו נפש וחרטה על העבר שהרי "חרטה על העבר" מוכרא לעבודת התשובה ובלי זה הרי כדורי הרמב"ם ב"ידייו" בלבד והרוי ע"ז טובל ושרץ בידיו, וככיאור הרב מלך המשיח שליט"א בידיו, יכול להביא דוגמא מ"טובל ושרץ בידו", וישנו חיצ'ה ברגלו (פלסטר וכיו"ב) ששכח להוריד (ההוריד), אלא שכאשר טובל ושכח להוריד את הפלסטר - זה "פרט" שנשכח, אבל בדעתו הוא "טבל" (ביטול) ויצא ממצבו, רק ששכח "פרט". אבל "טובל ושרץ בידו" לא טוב כלל, ולכן ב"ידייו" בדיור בלי חרטה וקיבלה על העתיד אי"ז שהסר "פרט" אלא חסר העיקר.

וא"כ עבדה זו דורשת "יגעה" ו"מאמצז" להתרחט על העבר בחרטה אמיתי, ש"יעיד עליו יודע כל תלומותן שלא ישוב לכלה עוד" ולקבל על עצמו על להבא זהה עיקר התשובה - כמברא בשיחות ק' - ה"קבלה על להבא" להתנגד ע"פ רצון הש"ית בעזה"ת, ואם וכאשר זה נעשה באופן אמיתי ופנימי עם הכרה אמיתי ש"והנה ה' ניצב עליו ומלוא כל הארץ כבודו וolibט עליו וובוחן כלות ולב אם עובדו כראוי", הרי שזה נעשה בהצלחה מצד "סיעיטה דשמי" וככפי שאמר הבעש"ט הק' שמכל הא'ב' של שנת אורה ו"ברכה" וכו', העיקר זה אותן ס'= קדישא שכתב כ"ק אדמור' הזקן בלשונו הק': "ספר ליקוטים חלק ראשון וכו' מיסוד על פסוק כי קרוב אלק הדבר מאוד וכו' לבאר היטב איך הוא קרוב מאד בדרך ארוכה וקצרה בעזה"י". ובפשתות הכוונה

מלך בשדה, האמנים?

הילוקוט שמעוני", נותן לנו הרבי את האפשרות לקבל את מלכותו של מלך המשיח.

רגע לפני התגלות השלים שאז יכירו וידעו כל בא עולם כי הוא הוא המלך המשיח, נותן לנו הרבי את הזמן של "מלך בשדה".

עכשו ממש הוא הזמן שלנו. המלך נמצא בשדה ומחייב לנו לקבל את מלכותו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות מהם הבעל-שם-טוב למצוא אש כדי לעשן במקטרתו, הallocו ופגשו בפריז, ולא זו בלבד שהסכים להביא את האש, אלא הילך בעצמו והדליק את המקטרת של הבעש"ט, תוך כדי שהוא מדבר איתנו.

הוא כי פעם בקשוהו לצפות בגilioי אליהו. כשהבקש מהם הבעל-שם-טוב למצוא אש כדי לעשן במקטרתו, הallocו ופגשו בפריז, ולא זו בלבד שהסכים להביא את האש, אלא הילך בעצמו והדליק את המקטרת של הבעש"ט, תוך כדי שהוא מדבר איתנו.

רק לאחר שהלך, גילה הבעל שם טוב לתלמידיו כי היה זה אליו הנביא, אלא מאחר שלא שאל, פספסו את הזכות להרגיש ולחדר בעם אליו הנביא.

מלך בשדה הוא שם מושאל לחודש אלול לכל אשר בשם חב"דניק יכוונה. כי אין זה ימי הרכמים והשליחות בלבד כי אם הימים בהם המלך מחייב לכל אחד מאיינו שיובא לקבל את פניו. ומה של הידוע אכן חדר לכל החסידיות וגם מחוזה להם. והמלך רוצה את האעד"ת למרות שמלה מלהתגלות גבואה כי הוא הזמן של האתערותה דלתה שלפני האתערותה דלעילא. כי יותר, אבל כל לשון הרבי שליט"א מלך המשיח ב"היום יומ", אשר יצא כבר (לא רק ב�性ות כי אם גם יציה "ארוייסיגין פון זיך" מהగבולות האישיים), ולקבל את מלכותו של הרבי כמלך המשיח,

והברירה היא בידינו. האם המלך בשדה יישאר המלך של ה"לקוטי תורה" כהכנה לימים הנוראים, או שנקלוטו כבר (נו,נו - יט כסלו תשנ"ג) כי המלך בשדה זה ממש כאן בשמות, ומהכה לנו החסדים, שנכננס את המלך בשדה, ושנענור את כל החקלאים והאנשי הפשוטים (כל אחד לפ"ע ערכו ומעלתו) לצאת כבר (לא רק ב�性ות כי אם גם יציה "ארוייסיגין פון זיך" מהגבולות האישיים), ולקבל את מלכותו של הרבי כמלך המשיח,

ותיכף ומידי יתגלה אליו הרבי שליט"א מלך המשיח ויקבל אותו בסבר פנים יפות, ויראה לנו פנים שוחקות וייעוד בידו הקדשה, ובית המקדש השלישי המחויב ל-770 ירד מן השמים, ואז גם בבואו להיכל מלכותו המחויב בבית המקדש, נכנס ברשות אל קודש הקודשים, כמושחים שבעם ויחידי סגולה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

והנה, מටיים שנה חלפו מאז נכתבו המאמרים של ה"לקוטי תורה", והמלך בשדה.

הרבי שליט"א מלך המשיח מאשר לפרסם לכל בא עולם כי הנה מלך המשיח נמצא ותיק גואלן גאות עולמים. לא עוד כבשנים הראשונות שהיא זה רק ל"מושחים שבעם ויחידי סגולה". לא עוד מנשרים של ר' אברהם פרוי ע"ה שנגנוזים לאחר בקשת המלך, כי אם המלך בשדה. הרבי שליט"א מאשר את חתימות קבלת הממלכות ובכפליים לתושיה. ובמשך למטה משנה מעודד בכל כוחו הק' ובתנוועות גופו את עידוד החסדים "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", כי יקרה יותר היא העבודה בכח עצמו.

החל מתחילה שונות הנפלאות שכבר "נתקימו דברי

זה מה שהנה"ב לא רוצה, שהאדם ייחלט החלטות "קטנות", כיוון שידוע שבזה יצילה ואח"כ יוסיף "מחיל אל חיל" באופן של "מעט מעט אגרשנו".

של היהודי ב"יום היכורים" ש"היחידה" ייחדור גם את הפרטימ.

וכאשר זה יחוור את הפרטימ, נעשה שלימיות הקשר עם הבודא ית"ש גם מצד

העצם (בראש היכורים) וגם מצד הפרטימ (ביום היכורים), וכיוון שהעקר זה דירה לו ית' בפרטימ הפרטימ, لكن עיקר גilioי יחידה זה בגעילה ביום היכורים שזו הייחידה תפילה החמישית כנגד היחידה.

שמחה בעבודה

ע"כ מדגיש הרבי מלך המשיח שליט"א תמיד לפניו ראש השנה שהכתרת המלך צריך להיות בשמה ו спискаו במוחש אצל הרבי בכו"ס של ברכה במוצאי ראש השנה שמחה גolioי ומוחחת וגו' יותר מכוס של ברכה במוצאי "שמחת תורה", כיוון שבמוצאי "חג הסוכות" ניכר שהרבי מוחפש החלטות ומעשים בפועל ממש כתוצאה מכל התשרי ולא רק זמן שמחתינו לשון "רבים".

ומזה נ麝 לכל השנה שמחה "זמנן" יותר ריאת שמים", יותר מקשור", יותר חי עם משיח", יותר אמונה וביטחון", ו"סבלנות" בכל מכל כל פרק כ"ח בתניא, שמארא שאם ישם "כללי" וכל עניין פועל על כל התפעל מזה, כיוון הפרעות בתפילה לא להתפעל מזה, כיוון שדרבא יש ב' נפשות שנלחמים ודוקא שהנה"א מתפלל הנה"ב מנסה להפריע בכל מציאות. מוכחת להיעשות באופן של "מעט מעת אגרשנו" ולא להראות "קונצ'ים" שאפער לעשות הרבה בתאחת, כיוון שאז נאמר בתפילה - סימן שאטה מתפלל טוב. בחוז"ל: "תפסת מרובה לא תפסת" והכוונה ש"רל לא תפסת כלום, ולכן אם האדם לוקח החלטה肯定ה ועומד בזה בתוקף מהיל אל חיל" יהי לזה קיום בעזה"ת.

طبع הנה"ב להפריע באופן של "אונן" במלאתו" שכשראה שהאדם מתעורר בעבודת ה', מעודד אותו לקחת על עצמו ריבוי החלטות וזה "עצת היצר" שכל עניינו "ישות", נו, תחילת הרבה החלטות מהנה"ב רבעל"ה מזה שעם ישראל קיבל את מלכותו וזהו הציווי על ראש השנה "גלו" ברעדה" להזכיר את המלך רעדה) אבל באופן של "גילו" (בשמה פנימית דока).

ואח"כ ביום היכורים ישם עניינים פרטימ בודויי וקבלת החלטות פרטימ ובמהשך ליה מגיע השמחה ב חג הסוכות "ישmach בר' ישראל" ו"ישmach הו" במעשי".

כיוון שמחה מגilioי היחידה' בראש השנה שזה קשור במצוה אחת ש"מצאות הימים בשופר" ובזה דока "kol פשוט", עצם הקבלת עול (cmbavor בארכוה במאמר ולקחתם לכם תשל"ח), הרי זה עניין נפל ואנעה, אבל עדין לא פעל בכל הפרטימ וזה ההוספה

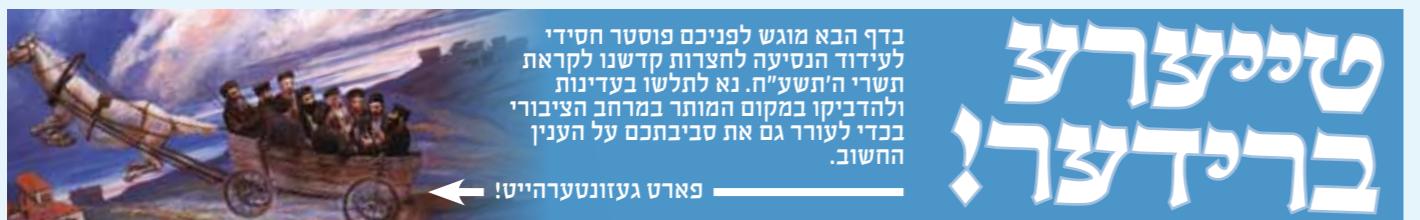
לח חיים ולברכה!

מאות בימים העיון השנתי בענייני גאולה ומשיח

הרב ריבניצ' עד חצות ליל מפץיר במאות הנוכחים, מסביר, מספר ומלחיב על מרכזיות 'המעשה הוא העיקר' במעשה בפועל ממש. תוך כדי שמספר סיפוריים מתרחקים עם מוסר השכל שענינו אחד: התגיותות מעשית להבאת הגאולה בפועל ממש.

חם ולא נשלם, יצאו החסידים אל שגרת יום טעונים במשא מרתק ומחייה בענייני גאולה ומשיח שישיע להם לעשות כל שביכולם כדי להמשיך ולהתעTASK עדי ההתגלות המושלמת בפועל ממש.

בדף הבא מוגש לפניכם פוטו חסידי לייעוד הנסעה לחצרות קדרשו לקריאת תשרי ה'תשע"ח. נא לתלשו בעדינות ולדבוקו במקומ המותר ברוחב הציבור ב כדי לעוזר גם את סביבתכם על העניין החשוב.

זה שוב קרה בפעם השמינית, כאשר מאות חסידים ואנשי מעשה פנו מכל חפץ היום למים לקיים את הוואת הרבי מלך המשיח שליט"א בדבר הדרכו השרה להבאת המשיח. שמונה הוא מעל הטבע ואכן, גם השנה הティיבו ב'משיח' להפיק יום עיון איקוטי ומושבך ברוחניות ושמיות.

כל שנה ומתכונתה והפעם המתוכנת הייתה של 'ירחיה כלה' במסימות ליום כ' מנחם אב יום הילולא של אביו של הود כ"ק אדמור' מלך המשיח שליט"א

את יום העיון פתחה הרצאה מלאה במצגת מורה לרוגל יובל שנים לניסי מלחמת שש הימים. ר' כפר גץ נכדו של רב הכותל המיתולוגי הרב מאיר יהודה ע"ה גץ ריתק את המשתתפים בגילויים מאחוריו הקלעים של מענות הרבי שליט"א לרוב גץ על הכותל המערבי וצפונות המקדש.

כפתיחה למושב הראשון של יום העיון נבחר הרב אסף דפנה להציג שיטה חדשה שפתחה דבריהם קזרים מפני מנהה היום בכל ימי השנה. הוא מזמין את הרב שמיעון ויצהנדLER, ראש ישיבת תומכי תמימים ראנשל"צ, לשאת את המשא המרכזי. הפעם בחר

קולנו שותפים של An

בהתחריות קבוצה להבאת הגאולה
שותפות יומית של מעשה בפועל
בענייני גאולה ומשיח!

קריאה של חיבת

ידוע בשער בת רבם יסודות וmericות העובدة להבאת המשיח שהי' ה'שניא' לכל עניין העובדה והיא היא השילוחה היחידה יסוד כל קיומו
חסידיים וכאמנינו.

המוסד 'ממש' - מרכז ההפצתה בארץ הקוצ'י מօר לאל אחד ואחת שדרבי' כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וונעט בלבו, כמוום הפולע שים על גבי' שניהם לבנון מרורה אחת ויחידה הנחלה בשורת האיווא, הפעטה וסבורה קרבן כל סוג הציבורים, הון במצוות, הון במצוות, הון במצוות, הון במצוות והוא בהזאות, יוניסוס והתוועדיות שלכם מוכנים להגביר בדברי' דפוס והו' בהזאות, יוניסוס והתוועדיות שלכם מוכנים להגביר את אש הפעילות בקשר לבב' א"ש ובצבר הרוחה.

אין זאר גודל הוכחות, ההכרה אף החוכה הגמורה לכל מי שדבריו' הקדושים נוגעים ללבם לשוטנים ולסיע בכל האפס'ר למוסד 'ממש'

ששול' קושש להכחות העולם לקבל פפי משיח צדקה, אין צור להסביר לתואר את ההזאות הכהורות שלקוח על עצמו המוסד לא מוקד' בראם טאל'תקב"ם' ודו', בכך שכל אחד ואחת מתאנו היו' כלים

מתאים וואיים לבצע את שליחותנו.

אנ' גודן ברקירה של חיבת כל אחד ואחת מאנ'ש - אנ' האטו'

כתף והו' שותפות של מוסד קבוע והושיע במוסד'ר למוסד 'ממש'

וכוחם אנו כי בוכות שותפות אגדקה להבאת האיווא נראת תיפיך' ויד

בעני' בשער את המכששות בואות' הקוזחה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

שליט"א' בהגנות מלחמות לעין כל אשר ל'יעודי' הגאולה בגשמיות.

בבני' חי' ונזוני, וברוחניות - תיממשו רגע אחד קודם!

ייר' אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הר' אסף חנוך פרומר

משפע' בישיבת חיל' חיפה
עו"ר ספר 'ממש'

הר' מנחם מענדל פרידמן

משיע' ישיבת חב' פה' תקופה

הר' משה קורנוייז

מו"ץ ור' ים' ישיבת חב' נצח עילית

שותפות של קבע, חייגו: 077-5123-770

וואצאפ 054-2248-770 | דוא"ל: info@mamesh.org

בזכות השותפות והסיע של כל אחד ואחת מכם, תזכה לכל מיל' דמיון בבני' חי' ומזוני רוחני - וביכולתו רוחני:
ונזכה כולנו לעמוד לפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בתגלותה המידית תיק' ומיד מש' ונכרי' לפניו:
יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

מהונעה והנשמע

חדשות מחדת העשייה למען הגאולה / מניש: חיים-בער לוין

הכנות לשנה החדשה ב' ממש'

המספק חומרי הסברה ועזרי הפעזה לשילוחי' ' ממש' בהכנות לקרהת השנה החדשה. ראשית כל, עובד צוות ההוצאה לאור על עולני הסברה על חגיגת המביבים בשפה העשירה וקולחת את מנהגי' והלכות החגיגי' לציורו' הירושאי, באופן ברור, תמציתני וחדור בענייני גאולה ומשיח.

בנוסף, מודפס עלון הסברה מיוחד גם לידים, המביא גם להם בשפתם ובhabatם מבט על חגיגת שרי' ועל הגאולה הקרוובה. כמוון שיצא כבר המדריך החדש של מבחן הדלקת הנרות לכל השנה יכולה בערים המרכזיות בארץ הקודש. בatur.org מפעילות מרכזו הפעזה של ' ממש'

במסגרת פעילות מרכזו הפעזה של ' ממש'

חשבון נפש של גאולה

רבים מນצלים את הימים האלה של חשבון הנפש כדי לעשות עוד מושה ולקרב את הגאולה, ובפרט במצבות תפילה, מחזורים ועוד דברים רבים המשמשים על השולחים והפעילים את עבודתם בתקופה עמוסה זו.

בימים אלה פונים ב' ממש' לכל ידידי' ומוקרי' הפעילות שיתקחו חלק ממשי' ויטו כתף בתורמה קבואה בהוראת קב'ע, בכדי להמשיך ולהפעיל את המרכז החשוב הזה שפעיל במשך כל ימות השנה מרכו'ם הארץ ומצודתו פרושה במקומות רבים ברחבי העולם, כדי לחת מענה ואפשרות לכל אחד ואחת לקיים את רצונו ושליחותו של הרבי מלך המשיח שליט"א להכין את העם והעולם לקבלת פני משיח צדקו.

בנוסף רבים מקדושים יום אחד של פעילות לזכותם ו/או לזכות קיריהם בלבד השנה של ' ממש' אשר נסגר בימים אלה. להשתתפות ופרטים נוספים: 077-5123-770 או www.mamesh.org

ווצאים למבצתעים!

יריד תשורי לשולחים, מלמדים, גננות וכל מי שיוצא למבצעים פעיל ביום א'-ה' בין 17:00-10:00 יש לחתם לפני הgageה.

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

www.mamesh.org 077-5123-770

אומר אדמור' הוזן, כוח הבריה הוא רק האריה מהברוא, 'הדבר האלקי' כפי שהוא מכנה זאת.

יתירה מזו, הדבר האלקי, מאוחד עם הבורא עצמו לא רק לפני בראית העולם, אלא גם לאחר שהוא בורא את העולם. לכן כל הנבראים הם תמיד 'בתוך' המקור שלהם - הבורא, ובטלים אליו לחלוtin, כמו שקרני המשם בטלים לחלוtin לשמש בתוך כדור המשם. רק מהצד של הנבראים שגם מרגשים מסווגים לתפוס את מקומם, הם ביחס לבורא כל כישיות נפרדות. אמם שום מציאות כלל בלבד. לכן בראית העולם לא פעלת שום שניינו ביחסו ובabhängigתו, כשם שהוא היה לבדו לפני בראית העולם, כך הוא לבדו גם לאחר בראית העולם. זה היה היחיד העליון, יהודה עילאה בלשון הזהה.

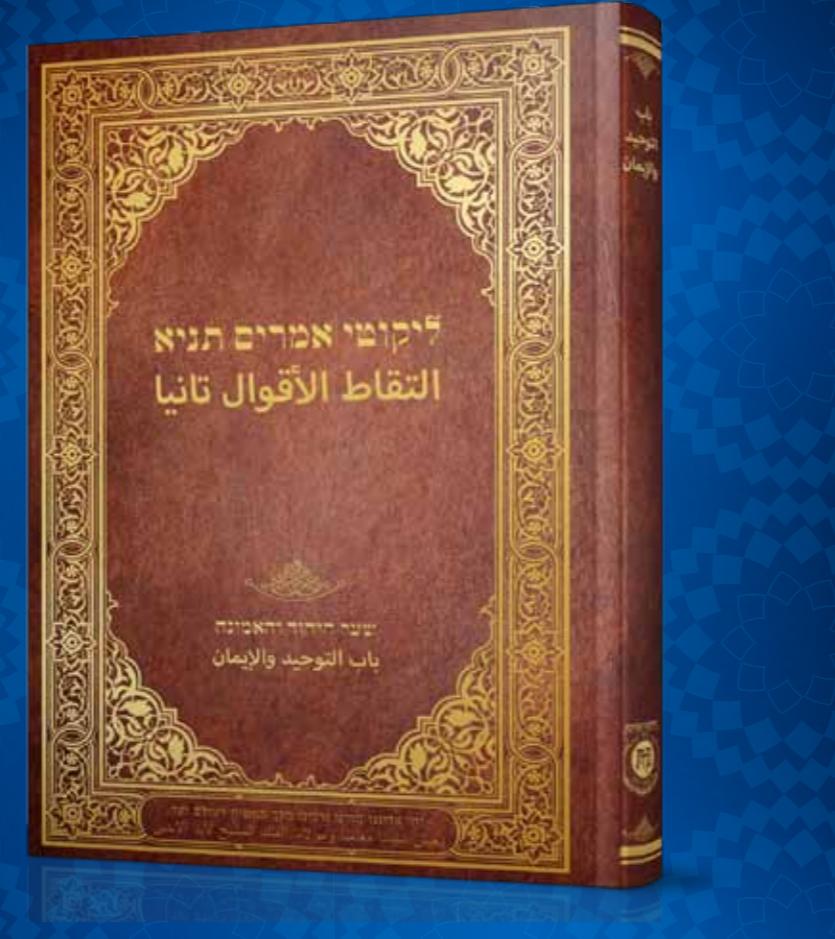
פירוש זה של היהוד האלקי קשור ליסודות מרכזיים נוספים בתורת חב"ד - המצוות.

ישנה שאלה ידועה בתורת הקבלה והפילוסופיה היהודית, מכיוון שהקב"ה הוא אינסוף ונוכח בכל מקום, כיצד יש 'מקום' בראית העולם? זאת אונורת, כיצד העולם הגשמי יכול להתמזג עם הבורא האין סוף? כיצד העולם המוגבל שהוא אנטיטה לבורא הבלתי מוגבל יכולים להתקיים ביד?

הסביר לך, כך מופיע בכתביו הארייז'ל (רבינו יצחק לורי), מגדרי המקובלים במאה ה-16) הוא 'המצומים', הנסיגה והצמצום של האין סוף. לפני בראית העולם מסביר הארייז'ל, הבורא מלאה את כל ה"חלל", ולא היה מקום אפשרות למציאות של עלמות. אך, כאשר עלה בראינו לבורא את העולמות, האין סוף נסגר לצדדים, ופינה מקום וחיל למצוות הנארו שהיקום. מקום זה הבורא האציל האריה מאورو שהוא המקור לכל הבריה. האריה זו שמננה נבראו העולמות עברה אינספור מצומים, שצמצמו והפחיתו את האור, עד שנבראו העולם הגשמי והחומרי שבו נבראו גם דברים המגדרים לאלוקות.

מכאן, שלפי קבלת הארייז'ל, המצוות קדם לבריה, הבורא הגביל את עצמו כדי לפנות מקום לבריהת העולם וכל מה שבתוכו. לאחר הארייז'ל פירשו את מה שהסביר על המצוות בשני אופנים.

היו שהסבירו שהמצוות הוא פשוטו, ככלומר הבורא, הוזי את נוכחותו מוחלט שבו נבראו העולם, וכעת הוא משגיח על העולמות מהצד. רבינו זלמן, פירוש זה לא בא

רבינו זלמן, מחבר שער היהוד והאמונה, הוא מייסד חסידות חב"ד, החסידות ששמה דגוש על הצד השכללי ולא מסתפקת בזה האמוני. זה ההבדל העיקרי בין תורה החסידות חב"ד ושאר החסידויות, חב"ד מחייבת גם את הבנה השכללית של ענייני אלוקות נוספת לאמונה הפешטה.

יש צורך גם באמונה וגם בידע כדי לעובוד את השם כראוי מסביר אדמור' הוזן. כאשר האדם לומד על הבורא ומתבונן בגודלו, זה מעורר בו את רגשות האהבה ויראה כלפיו, מצד אחד הוא ממשך אליו ורוצה לקיים את פקודתו, ומהצד שני הוא מרגיש יראה ופחד וימנע מעבור על רצונו.

יחד עם זאת, שכל האדם הוא מוגבל ואינו מסוגל לדמיין את מה שמעבר להבנתו. לכן השכל האנושי לא מסוגל לתפוס את הקב"ה בעצמו, וכך נדרשת אמונה. האדם נדרש להאמין בשלימותו ואירועופותו של הבורא. לפי אדמור' הוזן, האדם חייב למצות את כל יכולתו האינטלקטואלית להבנת אלוקות, ורק כאשר מגע לבודה בה הוא כבר לא יכול להבין, אז מעבור לאמונה. אמונה שבאה לאחר הבנה מksamילית תביא את האדם לשרת את הבורא בחמיות ובחירות.

בקדמה לשער היהוד והאמונה, המכונה 'חינוך קטן', מדגיש המחבר את חשיבות החינוך לאמונה גם אצל קטנים. חינוך זה ישאר אותו לאורך כל ימיו, מסביר רבינו זלמן, ובכך יוכל לבצע את המטרת שלשמה נברא, לקיים את רצון הבורא.

בשנים עשר הפרקים של שער היהוד והאמונה מציג אדמור' הוזן את יסודות הפילוסופיה היהודית, ביניהם, בראיה יש מאין, השגחה פרטית, מהותו של הבורא וכוחותיו, נוכחות הבורא בעולם וענין המצוות.

הרעיון המרכזי של שער היהוד והאמונה הוא יהוד השם. מדי יום יהודי מכריז על יהוד השם כאשר הוא קורא קריית שמע - 'שמע ישראל השם אלוקינו השם אחד'. לאורך ההיסטוריה גם כשהיהודים היו בגלות ובסבל, הם היו מוכנים לותר על החיים שלהם ובלבד שלא לכפר באמונה זו של יהוד השם.

המשמעות של יהוד השם היא אמונה

- ח"ו אלול -

וידעת היום והשבות אל לבך כי הוּא האלוקים אין עוד

בשנת ה'תשכ"ב יצא לאור לראשונה
התרגום של ספר התניא קדישאanganlit.
סקירות ומארים רבים נכתבו אודות
מהזורה מיוחדת זו, אשר ב"ק אדמור'
מלך המשיח שליט"א פיקח באופן אישי
על התרגומים, ואף הגה חלקים מהם
בכתב יד קדשו | לרجل ח"ו אלול אנו
 מבאים בזה בתרגום חופשי ללשון "
הקדש את הקדמה לשער היהוד
והאמונה מהזורהanganlit, שתרגם
הרב נדב כהן, עבור ההוצאה לאור של
התניא בערבית ע"י מרכז שבע מצוות בני
כח בראשות הרה"ח בועז קלוי שי".

הרב מנחם מענדל הראל - שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונת הדרום צפת ע"ה

מ"לא ישנו" לעיקר שבעיריים

השופטים שהם גם ה'יעצים' - "שפוף" דורנו, יועץ דורנו ונביא דורנו", מלך הדור "מן מלכי רבני". העבודה היא לחבר את העם אל המלך - לפרנס עם שיש דרך להתחבר אל המלך, מחברים את העם אל המלך ומביאים אותו לקיום הוראותיו מתוך רצון ושמה לאפרוסום נבואות מ투ר אמונה וודאות גמורה שה'גנה זה' (משיח) בא.

"ישנה ההורה כנ"ל, שצרכיהם לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעה מאנשי הדור, שי'ה' ה'שפיטיך' ו'יעציך' ונביא הדור, שי'ה' הוראות ייתן עצות בנוגע לעבודת כל בניי וככל האנשים דדור זה, בכל ענייני תורה ומצוות, ובנוגע לח'י' והנחתת הימים הכללית, גם ב'בכל דרכיך' (דעהו)" וכל משיך (היו לשם שמיים)" עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיקף ומיד ממש "הגנה זה" (משיח) בא".

וביחד עם זכות זו - יש לכל אחד מאנשי דורנו האחוריות לקבל על עצמו את ה'שפיטיך' וה'יעציך', ולצית להוראות וuczot הטבות שלו - ובשלון רבים ("שפיטיך" ו'יעציך'), ריבוי משפטים וריבוי עצות . . ועדי הקבלה וקיים ההוראות ד"שפיטיך" ו'יעציך' שבדורנו - נעשה עי'ז גופא מעין והתחלת קיומ התפלה "השיבה" שופטינו כבראונה ויעצינו בתחלתה" בגאולה האמיתית והשלימה.

מהפרק תפיסתי בתוכן ה'עבודה' של השופטים, לא עוד בירור וחילוק, אלא חיבור והთאחדות, פתיחת ערוץ ישיר בין המלך לעם ובין העם לממלך (ע"י קיומ הוראותיו), מקבל לתוךן העבודה של חדש אלול - להפגש עם 'מלך בשדה' בין דין לדין וכו'.

שבשת פרשת שופטים ה'תנש"א' התחולל שניינו מהותי בכל ה'רענון' של "שפיטים", השופטים מגלים עניין חדש "ושיבה" שופטיך בראשונה ויעציך כבתיחה", הוא הקשר הבלתי אמצעי, וחסר הדירוג ה'בין-אישי' של כל אחד מאנשי כתחיה, המפגש האישי עמו פנים בפנים, בדיק למלך ובין המלך לעם.

מאותו מקום ואotta נקודה בה העם נמצא ואוחז בח'י היום יום, המלך ב'שדה'... עניין העבודה של חדש אלול, מסביר הרביה - הוא כמשל המלך בשדה, כשהמלך ב'דרושים' לפ' שופטים?! פרשה הפוחתת בצדיו של "עבדה" משווה כל הנמצאים בו, מכיוון שם כל אחד (בל' הבדל) רשאי ויכול להකביל פניו, והוא מקבל את כולם וכו' . . ויתירה מזו, דבஹות המלך בשדה, או' מהתבטלים המחייבות וכו' שבין

זו שאלה שמנקרת לכל חסיד המתמיד בלימוד א'חסידישע פרשה בלקוטי תורה הראשון, שהיא מצומות מוחלת באור הבלי גבול, כל אחד מהמצומות שלאחר מכן הוא א'מצום הדרגתני, כדי להתאים את האור לדרגת הנבראים. בغال המסכים והסתירים על הכוח שבורא את העולם נוצר המצב לפיו העולם נראה כמציאות עצמאית הנפרדת מהברוא. אך האמת היא, ש"מלא כל הארץ כבודו", שהרי כל הגבראים קיימים רק בכוח האור לפ' שופטים, וגם שישנו ריבוי דרושים מאדם"ר הזקן על פ' שופטים, הן על

כאן, הרבי שליט"א מעורר את שימת הלב לנקודה זו ובהדגשת הפליאה: "ו'צירק להבini מה שלא נדפסו בלקות" דרושיםם לא' שופטים, הגם שישנו ריבוי דרושים רק בಗל הסתור האלקי. אילו הייתה ניתנת לעין רשות לראות מעבר למציאות החיצונית הפיזית, קובע אדם"ר הזקן, הינו רואים רק את האור האלקי שמהווה רק' שופטים ומחיה כל נברא והוא מהות והמציאות האמיתית שלו.

זהו הרענון שבו נפתח הפרק הראשון בשער היחוד והאמונה "וידעת הימים והשבות אל לבך כי הו' הוא האלוקים אין עוד"⁸, דהיינו אין דבר מלבד הברוא. פסוק זה מחייב את האדם להתבונן ולהבini זאת כל כך טוב עד שהוא ירגיש זאת בלבבו, ויבטא זאת בקיים הציויים של הברוא.

דבר מלכות פרשת "שפיטים". מה נשתנה? כיצד זה קרה? שאותו "שפיטים נעלם", נהפך לעיקר העניין!?

אלו ה'תשע"ז, "שפיטים"? אין מי שלא מבין ומה מדובר, וזה ה'עיקר שבעיריים' כל תמים', אברך, נער או זקן איש ואשה מבני ובנות החסידים, חוק בלבבם "שפיטים" כיסוד מוסד ודבר המשפט. כל התחלת של שג ושיח בענייני הזמן מתחילה ומוסתים, מובל ומנחה דרך נקודה אחת "דבר מלכות פרשת "שפיטים".

מה נשתנה? כיצד זה קרה? שאותו

הוא שונה במהותו "העניין" דשפיטים ושטררים ג'ו' הוא אדרבה, היפך ה השתות, לברר החילוק (ומהichיות) שבין זה זה,

דומה לומר שהוא הנוגנת, אותה 'נקודה' הגורמת לך שבלקוטי תורה לא תהיה ה'כותרת "שפיטים", היא זו שכעת הופכת את ה"שפיטים" ל'עיקר' החדר ברוח העיבור' של חדש אלול (דוקא!).

ענינו של חדש אלול, כפי שסביר ריבינו ה'זקן' במאמרו היסודי ב'לקוטי תורה' הוא הקשר הבלתי אמצעי, וחסר הדירוג ה'בין-המשפיטים מגלים עניין חדש "ושיבה", המפגש האישי עמו פנים בפנים, בדיק למלך ובין המלך לעם.

בנוכחותו בכל מקום, רק שהביתי של אור הבלי גבול עבר מגilio לעולם.

אמנם, גם כוח הגבול הזה, המקור של כל הבראה, שהתגלה על ידי העלם של אור הבלי גבול, גם הוא חזק מדי בשבייל לבראו את העולם הגשמי. רק לאחר צמצומים רבים, אינספור צמצומים באור המוגבל, ניתנה האפשרות לנבראים מוגבלים להתקיים. שלא כמו הצמורים הרבים, שהוא צמוץ ממקום הפנו ממנה, הוא נמצא כל תחתים של אחד מהמצומים הדרגתני, כדי להתאים את האור לדרגת הנבראים. בغال המסכים והסתירים על הכוח שבורא את העולם נוצר המצב לפיו העולם נראה כמציאות עצמאית הנפרדת מהברוא. אך האמת היא, ש"מלא כל הארץ כבודו", שהרי כל הגבראים קיימים רק בכוח האור רק בगל הסתור האלקי. אילו הייתה ניתנת לעין רשות לראות מעבר למציאות החיצונית הפיזית, קובע אדם"ר הזקן, הינו רואים רק את האור האלקי שמהווה רק' שופטים ומחיה כל הallel, וממילא של כל קיום מציאות כל החלל, וממילא של כל מושטר מוגבל. האור המוגבל היה כלול ומוסתר בתוך האור הבלי גבול, כשם שאור הנר בטל באור השם. כאשר הברוא רצה לברוא את העולם, הוא צמצם את האור האין סופי, והסתיר אותו בתוך עצמו, ובכך פינה מקום להtaglot האור הגבולי ולמציאות של עולם מוגבל וגשמי. זהו ה'ציט'ה' הראשון, לא שהברוא עצמו פינה מקום, אלא שהברוא העלים את האור האין סופי שלו. מכאן שהמצומים לא פעיל שום שינוי במוחתו של הברוא ולא

التقاط الأقوال تانيا ליקוטي אמרים

תניא

كتاب التانيا متراجم للغة العربية.
الجزء الثاني
باب التوجيه والإبان
للمؤلف
مؤسس حرفة حباد.
المختل الإلهي رأي شبيه زمان ملادي

1796 م

يحيى موبن شيشيني بولوك بشاشي عباشي نور

בחשבון. את ה'ציט'ה', הוא מסביר, אי אפשר להבין כפשוטו זוatta מכמה סיבות.

ראשית, פסוקי התורה אומרים בפיrho: "הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם השם"³, וכן "מלא כל הארץ כבודו"⁴. בתלמוד נכתב "כשם שאין מקומ הפנו ממנה, הוא נמצא כל מקום הפנו ממנה ראי שבייר זמן מלדי ואחרים ישם בשפע בתורה שכתב ושבעל פה.

שנית, אם נבין את המצומים כפשוטו יהיה מובן שיש שינוי במוחתו של הברוא. לפני המצומים הוא נכח בכל מקום ולאחר מכן מוחתו ה'ציט'ה' המבוסס על דבריו הוויה הקבלה, תורה המבוסס על דבריו הוויה הקבלה, תורה האמיתית והמשמעות של הפסוקים, מפורש "אני הו' לא שניתי"⁵, בנוסף 'נסיג'ה' היא תופעה של משחו גשמי, וכמובן שלא ניתן לומר אותה על הברוא. הפירוש של אדם"ר הזקן למצומים, כוח הבלי גבול היה השולט ומילא את המבוסס על דבריו הוויה הקבלה, תורה האמיתית והמשמעות של הפסוקים, הטעון בטענה של האורה אלוקית. אור בלי גבול, הכרוי בקבלה אור אין סוף, ואור מוגבל המותלבש בתוך מציאות העולם.

³ ירמיהו כד, כד
⁴ ישעיהו, ג, ג
⁵ שמוט רבה איה, תיקוני הוויה, תיקון נז'
⁶ מלאיג, ג
⁷ מלאיג, ג

מתנות חסידות גלעדי אהוּתָקֶה

מארח כרטיס ברכה יוקרתי
עם גלטר ומעופה צבעונית

שקיות משה

מארח קלאס' לשנה טובה
לדיים 130 ג'ר'

מארח דבש עם תפוח
בעכה חסידית 30 ג'ר'

מארח מותנה יוקרתי
בלעדין כרטיס דבשית
שנה טובה

מדבקות עוגולות
לבבקון יין

מהפרק תפיסתי בתוכן ה'עבודה' של השופטים, לא עוד בירור וחילוק, אלא חיבור והთאחדות, פתיחת ערוץ ישיר בין המלך לעם ובין העם לממלך (ע"י קיומ הוראותיו), מקבל לתוךן העבודה של חדש אלול - להפגש עם 'מלך בשדה' ללא מוחצות. כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומותקה שנת גאולה וישועה!

ונזונה לחיי העולםים" - כפי שמכונה הגולה בנוסח ברכת המזון.

נפלוות "בכל מבל כל"

ובפרט שוו (התשנ"ב) שנה שהיהודים קבעו את ראש השנה בכל נפלוות בכל ענייני השנה, על ידי שהגולה באה מיד. ואמרו חז"ל שעיל שלושת האבות נאמר "בכל מבל כל". ומכוון שככל אחד ואחת מישראל, אנשים נשים וטף, הוא יורש של כל אחד משלוות האבות ושל כולם יחד, הרי מוכן שכל אחד ואחת מישראל מקבל בפשתות "בכל מבל כל" בגשמיות וברוחניות, עם כל הפירושים שבדבר. החל מהפירוש העיקרי שעוד ברגעים האחרונים של הגולות יהיה לכל אחד ואחת מישראל "בכל מבל כל", ככל עניינו יהיו באופןeki טוב והכלי מושלים ("לא חסרו שום טובה"). כתיבה וחומרה טוביה לכל אחד ואחת מישראל, עם חיים בפשתות - גוף בריא ונשמה בריאה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ועוד ועicker - שהה מביא מיד לתכנית השלומות ד"בכל מבל כל" - הגולה האמיתית והשלמה. ובאופן זהה פועל גם על העבר, כי אף על פי שהרגע זה ממש הרוי משיח עדין לא בא, הנה כאשר הוא הגיע ברגע של אחריו זה - הוא ישנה (על ידי הכנסת האל"ף של "אלופו של עולם") גם את הרוגים שלפני זה (של ה"גולה") שיופיע גם הם חלק מהגולה. והולכים מיד לבית המקדש ולקדש הקדושים ולאבן השתייה, הנמצאת בגלוי ללא שינוי בקדש הקדושים, שהזה מחזק את התביעה לגולה מיד.

"המעשה הוא העicker" - ההוראות לפועל:

להיות בטוחים שזוכים בדיון כבר בערך ראש השנה ועד שהגולה באה מיד.

לדעת שקיבלה מלכותו יתברך בראש השנה קשורה ומתגלה בשלוותה על ידי ישראל.

לנצל את היום של ערב ראש השנה להוסף הצדקה ובכמה עניינים טובים.

להוסיף במיוחד בלימוד תורה של האדמו"ר הצמח-צדקה (שיטות הולדוות חל בערך ראש השנה) וקיים הוראותיו.

התורני הקורי בשם זה, שני שמות אלו שהם גם הגימטריה של שמותיו: "מנחים" (צמ"ח) ו"מענדל" (גימטריה צד"ק) הם גם שמותיו של מלך המשיח. כפי שאומרים ב"הושענות" - "איש צמ"ח צד"נו", וזהו צדק אוצר מתנוו".

לא רק בשמו קשור הצמח צדק למשיח, אלא בכך שתורתו ומהותו הפנימית כוללת בתוכה את תורתם ומהותם של אדמור' ר' חב"ד כולם, אלו שהיו לפני פניו, ואלו שבאו אחריו. ומכוון שאדמור' חב"ד, ותורת חסידות חב"ד עניינים הפצת מעינות פנימיות התורה, דבר הקשור ומביא להתגלות המשיח, הרוי הם קשורים עם הגilio של משיח. נמצא שביום הולדתו, בערב ראש השנה, נזכר הענין של גאולה: משה עליו נאמר "גואל ראשון" (=מצרים) הוא גואל אהרון", הבуш"ט שהמשיח אמר לו שהתגלותו (של המשיח) תהיה לכישוף צו ענייניך חזאה" - כשמיעינות החסידות יתפרשו ויופצו בעולם, ודוד מלכא משיחא, והרבי בראשנו!

מה הקשר בין שבת לראש השנה?

עניין זה, שכבר בעבר ראש השנה מתחילה הקריאה, עצמות אין סוף.

"וילך" (הפרש הסמוכה ל"נצחים"). ומה היא הליכה זו? ההליכה והעליה ממצב של גלות למצב של גולה. הליכה של כל היהודים הארץ לארץ ישראל, ובפרט כפי שהיא תהיה תיכף במצב האידייאלי שלו - עצמה ממשיכת ההליכה והעליה "מחיל אל חיל" עד לשמות המתוואר בפרש בימי: עבדתו העיקרית של יום זה היא שאנו ממליכים את הקב"ה מלך, "שתמילכוני עליהם". והרי שלמות מלכות ה' קשורה ומוגלה בשלמותה על ידי המלך המשיח, שענינו "ספרת המלכות". אם כן, בעמדנו עתה, על פי כל הסימנים, בראgium האחרונים לפני הגולה - הדין בימים אלו צריך להביא את העיקר והשלמות, את הגולה האמיתית והשלמה.

המשחררים לחופשי כל העבדים העברים, כולל עבד נרצע, שרצו את אצנו משום שאמר "אהבת את אדוני" וסרב לצאת לחופשי.

השיקות של יום הדין - ראש השנה - לגולה האמיתית והשלמה מודגשת במיוחד: עבדתו העיקרית של יום זה היא שאנו ממליכים את הקב"ה מלך, "שתמילכוני עליהם". והרי שלמות מלכות ה' קשורה ומוגלה בשלמותה על ידי המלך המשיח, שענינו "ספרת המלכות". אם כן, בעמדנו עתה, על פי כל הסימנים, בראgium האחרונים לפני הגולה - הדין בימים אלו צריך להביא את העיקר והשלמות, את

השיקות של יום הדין - ראש השנה - לגולה האמיתית והשלמה מודגשת במיוחד: עבדתו העיקרית של יום זה היא שאנו ממליכים את הקב"ה מלך, "שתמילכוני עליהם". והרי שלמות מלכות ה' קשורה ומוגלה בשלמותה על ידי המלך המשיח, שענינו "ספרת המלכות". אם כן, בעמדנו עתה, על פי כל הסימנים, בראgium האחרונים לפני הגולה - הדין בימים אלו צריך להביא את העיקר והשלמות, את

כל יהודי - מלך

בשכת שלפני ראש השנה, הקשורים לגולה ראי ששלות האנשים הללו, נמצאים במילה אחת פרשת נצבים. נמצאים במילא אחד שמשמעותה "מיד". הפרשה פותחת במילאים "אתם נצבים גאולה מיד. ודוקא בסדר זה: משה רבנו היום כולכם", ואז מפרשת את כל דרגות היהודים: החל מראשי העם, ועד לנחותי העדה. הוא מביא לנו את התורה כולה, כולל גם את מעינות רבי ישראל הבуш"ט, המבאים את "דוד מלכא משיחא". ובפרט שהאות י' יהודי במילא "נצחים", לה יש במקורותינו שתי משמעותות:

נצבים - קיימים ועומדים, היינו שוכנים בדין ("ו叱ילו העדה"). וכן: נצבים, מלשון נצב מלך" - מלמד על מעמד המלכות של כל אחד ואחת מישראל.

עצמותו של משיח היא דבר אחד עם עצמות אין סוף

אולם לא רק בראש השנה מתחילות כל הפעולות האלו. הרוי כבר בערב החגano מזכירים בני ישראל: מכיוון שקביעת ראש החדש תליה בקידוש החדש של בית דין, הם מעין הדבר שמתכוונים אליו, ובפרט כבר לשבתו המילא שנזכה ביום. ובכל הכהנה כבר יודעים שנזכה בדיון. ובכלל ערב והכהנה הכהנות של ערב ראש השנה שמשפיע על כל השנה כולה. אם כן, כבר בערב ראש השנה מתחילה כל הענין של "ו叱ילו העדה".

על כל סדר ההשתלשלות - כל העולמות הרוחניים עד לעולמנו אנו. אין לו יכולת לקיים. למשל מצוות שבת, שבת שמלחה בראש השנה של שנת שבת, שבת שמלחה בראש השנה של מילך, אלא מלך שמקבל מההקב"ה, אותו הוא מכתיר בראש השנה. אליו הוא קרוב, וממנו הוא מקבל את כל השפעות הטבות כפי שמנגע מלך. טוב לו כתעט גם בגשמיות ובסpiritual. גם לגבי היהודי כזה יש צורך בגולה. כיון שכל עוד לא הגיעו הגולה האמיתית של העדה. הכל הצללה של "ו叱ילו העדה" משמעות הצללה מהמצב הנוכחי שלנו. הצללה זו היא גם לגבי מי שמרגיש שלא כולם, טוב לו כתעט גם בגשמיות ובסpiritual. וגם לגבי היהודי כזה יש צורך בגולה. כיון שכל עוד לא הגיעו הגולה האמיתית של העדה. הכל הצללה של "ו叱ילו העדה" משמעות הצללה מהמצב הנוכחי שלנו. הצללה זו היא גם לגבי מי שמרגיש שלא כולם,

והשלמה, הרוי גם מי שנמצא בסמיכותו הצללה על מקומו המקדש אומר כל יום בתפלתו: "מפני חטאינו גלינו מרצנו" וכן מצוות מסויימות שאנו לו את המקיים! וכן מצוות מסויימות שהוא מזכה עליינו לעשות. וזה אומר שהוא עשה מה שכתוב במדרשו: "מה שהוא עשה הוא מזכה עליינו לעשות", כמו שכתוב בתהילים: "מגיד דבריו לייעקב, חוקיו ומשפטיו לישראל". דבריו, חוקיו, משפטיו: הקב"ה עצמו מקיים את מה שהוא מזכה עליינו לעשות. וזה אומר אין לו את המקיים! וכן מצוות מסויימות שהוא עשה לנו די בימים אלו רק כדי להוסיף בהצלתנו וגואלתנו, ובפרט בגולה האמיתית והשלמה.

ובאמת כתוב להלכה, שעם ישראל מיום בכך שעוד לפניו שהתחילה המשפט שלו בראש השנה, הוא כה בטוח בניצחונו במשפט, עד שכבר הגיע מתחילה להיבול

תחל שנה וברכותיה

עיבוד לשיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בברכת ערב ראש השנה ה'תשנ"ב, מתוך הספר

"דבש מלכות" בהוצאה על

לבן והכנת מאכלים ומשקאות לראש השנה כמו שכתוב "אכלו משמנים ושתו ממתיקים".

עשרת ימי תשובה נקראים "ימי דין". מה היא המשמעות העמוקה של עשיית דין על פי תורתם: "ושפטו העדה" מופיע פסק דין בנושא מההקב"ה בפסק: "ושפטו העדה והצילו העדה". כלומר: משמעות הדין ("ושפטו העדה") היא על מנת שיהי הוספה בעניין של "ו叱ילו העדה", הוספה בעניין של הצללה וגולה.

אם כן, כדי מה שכתוב במדרשו: "מה שהוא עשה הוא אומר לישראל לעשות", כמו שכתוב בתהילים: "מגיד דבריו לייעקב, חוקיו ומשפטיו לישראל". דבריו, חוקיו, משפטיו: הקב"ה עצמו מקיים את מה שהוא מזכה עליינו לעשות. וזה אומר שהוא עשה מה שכתוב במדרשו: "מה שהוא עשה הוא מזכה עליינו לעשות", כמו שכתוב בתהילים: "מגיד דבריו לייעקב, חוקיו, משפטיו: הקב"ה עצמו מקיים את מה שהוא מזכה עליינו לעשות. וזה אומר אין לו את המקיים! וכן מצוות מסויימות שהוא עשה לנו די בימים אלו רק כדי להוסיף בהצלתנו וגואלתנו, ובפרט בגולה האמיתית והשלמה.

ובאמת כתוב להלכה, שעם ישראל מיום בכך שעוד לפניו שהתחילה המשפט שלו בראש השנה, הוא כה בטוח בניצחונו במשפט, עד שכבר הגיע מתחילה להיבול

נצחים - וילך

כשבועדים "נצחים" באופן כזה, יש לנו הכח לכך שתיכף אחר כך יהיה העניין של

ח' שובה של אס

בעמדנו ביום חדש אלול, מי ההכנה ליום הדין מחד, ומאידך מי ההכנה לנשיעת החסידים אל הרבי מלך המשיח שליט". מובא זהה לקט סיפורים בענינים שהזמן גרמא, להוספה בלחלוות החסידית ובהתקשרותות היחסית | נלקט ע"י המשפיע הרה"ח אריאל לווזן בעריכת קלה ע"י המערכת

מן הדרך, ונעה לו "בא מיר איז געוווען השכלה און עבדה", (אצלי היהת השכלה בלי עבודה).

אלא איז איז

פעם אמר הרה"ק רבינו ישראל מרוזין: ישנו פtagם שמורגל בפי הבריות - "ניתן גין ניט צו פארן - האט מען ניט קיין חרטה". (כאשר לא הולכים ולא נוסעים, לא מתחרטים). יש לפרש זאת כך: חריטה היא תשובה. וכאשר לא הולכים בין חסידים ולא נוסעים לרבי, לא מתחרטים. (סיפורים חסידיים)

אלא איז איז

סיפור הגה"ח ר' זיליג פלדמן: כשהיה הגאון ר' יחזקאל אברמסקי ז"ל במחנה

אלא איז איז איז
בליבאוויטש למד בחור אחד בשם פינע מפרילוק (אני לא הכרתיו). מספרים עליו שהיו משכילים נפלא בחסידות, ולבסוף נתחמצ. סייף לי ר' חיים בער ע"ה לערמן, שבاهיו לומד בעיר פולטבָּא (cashchlu הרדייפות מהබולשביקים על היישובו היהת היישוב בכמה גלויות והי זמן שחלק מישיבת תורת היי בפולטבָּא), עובדים לפני מלך הקבוד? באיזה פנים אנו הלו כי בילו שוליו להתוועד אצל השו"ב (סיפור חסידיים. הרב זיון)

אלא איז איז

שבת שובה טרע"ג שאז חל ר' ה ביום הי' אמר הרבי מאמר דא"ח "שובה ישראל" (מההמשך) וזה היה בעבר, והוא קובל אותו בחיבתה תיירה - ונודע להבחורים וכן, ודיבר בענין ג' עבודות דעת רוח אין אה"כ שזה היי פינע פרילוקער הנ"ל - ר' פינחס מזג לאורח כוס אחר כוס כי הי' וכשדבר על התשובה של נשף רוח ונשמה. כליל לקללה, ודברו בינהם זכרונות שונות מליבאוויטש. בסוף שאל אותו ר' פינחס, תגיד לי מה היא הסבה הראשונה שרرت

(LIBAOVITSH AND HILLYAH)

דארכ' דאס" (אני צריך את זה, אני צריך את זה). כי כה אמר "איך וויל דאס" (אני רוצה את זה), אין זה כל כך רע, כי הרוי לכל אחד יש نفس המתואה, אבל כה אמר "איך דארך דאס" (אני צריך את זה), והוא מפני שנכרת נפשו מושרשה. ובair הרוב שמואל גורנום: שהה יתבאר על פי דברי הרמב"ם, "הכל צריכים לו ואין הוא צריך לכלום", והוא אמרית אלוקות. וצריכים כל הנשומות להרגיש שהם חלק אלוקה, אבל כה אמר "איך דארך דאס" (אני צריך את זה), הלא נכרת נפשו האמיתית, שהרי האמת שאין הוא צריך להם.

(רמח' אותיות)

אדמו"ר הזקן, ומלאכ הפטגם הנ"ל לא הבין דבר. אלא שפתוגם זה כה השפיע עליו עד ששכח על כל עניינו הפרטאים. (לשם און)

אלא איז איז

הרה"צ ר' חיים אברם, בנו של אדמו"ר הזקן, נzag לעת זקנותו לבוא לתקיעות של אדמו"ר הצמח צדק. שאל אותו אדמו"ר מהר"ש: " מדוע הנכם מטריחים קטנה. נשבה או רוח עצה, והגויים שעמדו על שפת הנהר אמרו לגוי שרצה לנוטע: "אל תסעו, זו סכנה!", אך הוא לא צית להם, נסע וטבע.

(לשם און)

אלא איז איז

אדמו"ר הזקן ש פעם בקשר לעניין התשובה, ואמר: התשובה האמיתית היא כמו חשבתו של הגוי מויטבסק.

זהו המעשה:

ויטבסק מחולקת לשני חלקים על ידי נהר. באוון שנים עדיין לא נבנה שם גשר, והוא עוביים את הנהר באמצעות סירה קטנה. נשבה או רוח עצה, והגויים שעמדו על שפת הנהר אמרו לגוי שרצה לנוטע: "אל תסעו, זו סכנה!", אך הוא לא צית להם, נסע וטבע.

סיכם אדמו"ר הזקן: "באוון רגעים לפני שהוא טبع, מה רב היה צערו על כך שלא צית למה שאמרו לו - ונסע בכל זאת."

אלא איז איז

בזהדנות מסוימת תיאר אדמו"ר זי"ע (הרש"ב) את עניין הנסיעה לרבי:

אחד נסע לילאיידי לקרוב משפחתו, ובאותו ביקור היה אצל אדמו"ר הזקן; ואחר נסע במיוחד ("ספיישל") לאדמו"ר הזקן. והנה "עלמא עילאה כגונא דעלמא תחתה", כאשר מגיעים לעולם הבא, אל האחד מתיחסים כמו לחסיד אמיתי, ועל השני, נו... כתעת מיסר הוא את עצמו:

(רמח' אותיות)

אלא איז איז

אדמו"ר שליט"א (הרש"ב) אמר ליצחק מוריasha שחתוף שרים, "מי מacakt הייליג די בלאטטע און מי קרייכט און אייר, ס'וילט זיך קרייכען און מי בלאטטע נאר עס פאסט ניט מאקט מען אייר הייליג און מען קרייכט עיר קטען, ושם מצאו אותו מטהלך וצועק: אם ישאל אצל הגוי "ליובייש טי ליבובילו" (-האם אתה אוהב את הקב"ה?), גם הוא ישיב "ליובילו" (=ואהב אני!).

(לשם און)

אלא איז איז

הצמח צדק אמר במאמר אחד מהו עניין כרת: כשהוא אומר "איך דארך דאס, אין הוא שמע את דברי החסידות שאמור

קדימה לשדה

משל מלך

ובשתי ידים בונים את הממלכה ומפיצים את הבשורה. והן בחסידים השיכים לחברת בעלי העסק, אבל לא שוכנים ש"כ' כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו", ובתקע העבודה בין הכלים או המסמכים שכנים להם דרך קבע התפליין, הלוונים, הרטיסים והסתיקרים.

ויש קשיים, ויש מניעות ועיכובים, אבל יותר מכך יש יד מופלהה המנחה ומכוונה ומראה אלוקות בגilio, והלב מתמלא שמהה ונחת מעצמם העובדה ש"אנא נסיב מלכא" במעשה בפועל, ושם הנהה שעבולם לא תשווה לטיפוק שבחים שכאה. והזמן גרמא פעם נספת, ימי חדש אלול בהם קיבלנו מאבינו מלכנו את שיחת הדבר מלכות' של ש"פ' שופטים, בה מוטלת עלינו המשימה לפרש לכל אנשי הדור שזיכינו ויש לנו נבייא ומצותה, 'שדאה' רומז להודי שאינו נמצא בעיר, עליו להתחזק ולהשתפר. את המדבר לא מוציאים בכלל, מאן דבר שמי, וזה שעור לכל אחד ואחת בחינוי הפרטיטים והאישים, ועוד והוא העיקר מבנה שהגולה מגיעה מיד ממש. וקדמה לכך שיחת ש"פ' ראה, מה מפורש אשר אפיו מי שאינו קלט עדין בעצמו את הבשורה כראוי לא פטור מפרשומה לאחרים, ואדרבה - הפרסום והפצת יעוזר לו עצמו לקלוט את העניין בפניםיו (דבר של פניו נראה אבסורד, כיצד יתכן שדווקא פרסום המהווה עניין חיצוני יגורם לקליטה פנימית, אך הדברים מפורשים ו"אווי איזוי איי דער עניין").

וכפי ששרו מאות חיליל צבאות השם בימי הקיץ האחרון את המשווהה המתבקשת אודות פרטום בשורת הגולה והגואל: "מידע כזה לשומר לא יתכן, מוכראים העם לעדן..."

אומר הרבי שליט"א מלך המשיח: "זהו התפקיד המוטל על כל אחד ואחד - להתיצב על "פרשת דרכים" ולצעוק: "מקלט, מקלט", ככלומר, להורות לבני ישראל את הדרך שצרכיהםليلינה".

אבל שיקולי הנוחות האישים מסתלקים הצדקה כאשר אחר הפצה חדש צץ על המפה, בשעה שמתוגלה מקום חדש בו ישנים כאלה שעדיין לא שמעו על המלך, בטח שלא חשבו לבקר בארכון. קרימה לעובדה.

ובזכות רצוננו - המתבטאת במעשינו - לראות את מלכנו, יבוינו, מלך ביפויו תחזינה עניינו.

יחי אדוןנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שקדום באו לעיר יוצאי אנשי העיר לקראותו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשותן [ויכלון] כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כלום. ובכלתו העירה הריה הם הולכים אחריו.

ואחר כך בבואו להיכל מלכותו אין נכניםיים יפות ומראה פנים שוחקות בחודש אולו יוצאי להקביל או רפי' יתברך בשדה..."

כפי שמוסבר בתורתו של משה באורית ימים אלו של חדש אלול, מצבו של היהודי נחלק לשולש דרגות: עיר, שדה ומকבר. עיר' - הכוונה למצב הטוב ביותר של היהודי העוסק בתורה ומצוות, 'שדאה' רומז להודי שאינו מצוי בעיר, עליו להתחזק ולהשתפר. את המדבר לא מוציאים בכלל, מאן דבר שמי, וזה ריע גמור שמקומו לא בבית ספרנו.

ומה עושים בחודש אלול? ראשית פוגשים את המלך גם אלו שנמצאים בשדה', אבל חלק מההסקה היא שלאחר מכאן, "בלכתו העירה, הריה הם הולכים אחריו". תמה תקופה השדה ידייך, הגיע הזמן להפוך לבן כרך. תחילת להתעסק בדברים חיוביים, בשונה ממה שעשית עד היום.

אבל בחסידי הדור השביעי, כבר הרגלנו בחשיבה צעד אחד קדימה. הראש כבר מחשב את המסלול מחדש על פי הנתונים - יש יהודים בשדה, מי יביא אותם לעיר? זהו התפקיד שלנו. אמרת שבתוך העיר הרבה יותר נחמד, כל הדברים הנצרכים מצוים בזמנות גבוהה כיאה למקומ האידיאלי עבור היהודי החפש בשירות התורה והמצוות. בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני.

אבל שיקולי הנוחות האישים מסתלקים הצדקה כאשר אחר הפצה חדש צץ על המפה, בשעה שמתוגלה מקום חדש בו ישנים כאלה שעדיין לא שמעו על המלך, בטח שלא חשבו לבקר בארכון.

ומעתים שבכל יום, הן בארכונים שמקיימים בעצם "לך לך מארץ וממולתך וmbית אביך אל הארץ אשר ארך", ומוגעים למדינה של המלך שהוא הרבה הרבה ואומרים לו "גוזר עליה שתבנה", קרימה לעובדה.

הרי אורי ר' הלל אמר: אכן, לאחר מכון החובשים שם החושך מאיר. וזה המצב כיום, חובשים שהחווש הוא אור. האשמה היא יותר על אלה שראו אור ומשלים עם החווש ואת בני ביתם הם מובילים בדרך החווש. אצלם הרי היו צרכיהם להיות בתים חסידיים, הילדים - יראי שמי באמת, לא רק להתפלל לשולש פעמים ביום, לבך מכיוון שמצובו הכספי של הרב היה דחוק, וכדומה, אלא אכן יראי שמי אמיתיים. הם היו צרכים למדוד חסידות. אין אני מתכוון רק למדוד אלא להתנהג בדרך החסידות.

שוב אנשי הקהילה אספו סכום כסף לשולח את הרובנית לטיפול, אך הפעם DAGO שהכסף אכן ילך למטרה זו, ושלחו אותה לטיפול.

אחד מאנשי הקהילה התרעם על הנגגו של הרה'ק מוהר"ש שמצוות מאהות עבדה, וטען לפני: איך יתכן שאספו כספי לרפואת אישך ובמקום לשולח אותה לטיפול נסעה לרבי?

ר' לייביל ענה לו: בענייני רפואי אישתי יכול אני לטעון לך ואתה יכול לטעון לך מכיוון שניינו מבינים פחות או יותר אותו דבר ברפואה. אך ברגעו לנשיה לרבי אין לנו כל יכולת לדבר. אם לא מובן לך הצורך לנסוע לרבי אין לי יכולת להסביר לך זאת. זה בנסיבות ממש.

(ספר התווועדות חסידותית)

שהוא בעל תחכום, כל דבר הוא לocket בערומות. אמר לו הود כ"ק איזמו"ר הרה'ק מוהר"ש: מה אתה חושב שהכסף אכן ילך למטרה זו, ושלחו לו כ"ק החסיד נשאר הלום רעם, ואמר לו כ"ק איזמו"ר הרה'ק מוהר"ש:

אחד מאנשי הקהילה התרעם על הנגגו של הרה'ק מוהר"ש עד שקיעה, זה נקרא לרוזה, תענית היא עבודה. חשוב כל יום במשך 15 רגעים אדעתה דנספי' אודות עצמן, בלום פיך מלבדו, ואין הכוונה מוחשבת דא"ח, כי אם פשוט פירושו שלא לאכול מנצח החכמה ואודו שנותים ימים ואודו חסיד נשנתה באופן אחר לגמרי.

כשהוד כ"ק איזמו"ר הרה'ק סייר לי סיפור זה, אמרו: הוא נשנתה לא רק בכוכחות הנפש אלא שינוי מהותה למהות, אילו ראיית אותו הייתה מתחפע מהשינוי שהל בז מהותה למהות.

(ואמר כ"ק איזמו"ר:)

בגמריא יש ביטוי "זאת אומורת". מהסיפור האמור צריך כל אחד ללמידה של כל אחד לחשוב אודות עצמו כל יום במשך חמישה עשר רגעים.

(ספר השיחות תש"ד מתרגומם ע"מ קיג)

מלך אונדיאן

משמעות נפשם שהיתה ליהודי רוסיה אין לשער. צרכיהם להיעשות לפנסאים ולא להתהלך בחושך.

החסיד ר' הלל מפאריטש ישב פעם בתווועדות עם חסידים. באמצעות התווועדות שלחו אחד - שהיו יכולים לסמוך עליו - למרתף כדי להעלות שם יון. בירדו למרתף, צעק האברך: הרוי חושך כאן. ענה לו אחד מהנוכחים: זה רק בתחלתך כך, לאחר מכן מתרגלים ונעשה או.

נענה ר' הלל ואמר: אכן, לאחר מכון החובשים שם החושך מאיר.

זהו המצב כיום, חובשים שהחווש הוא אור. האשמה היא יותר על אלה שראו אור ומשלים עם החווש ואת בני ביתם הם מובילים בדרך החווש. אצלם הרי היו צרכיהם להיות בתים חסידיים, הילדים - יראי שמי באמת, לא רק להתפלל לשולש פעמים ביום, לבך מכיוון שמצובו הכספי של הרב היה דחוק, וכדומה, אלא אכן יראי שמי אמיתיים. הם היו צרכים למדוד חסידות. אין אני מתכוון רק למדוד אלא להתנהג בדרך החסידות.

הזמן קצר מאד, אך בזמן קצר זה צרכיהם לעשות מה שיכולים.

(ספר השיחות תש"א מתרגומם ע"מ קיט)

כפייה ברוסיה - עקב עבדתו בהפצת היהדות - הוא הועס בחתיבת העצים. הממונה עליו היה גוי רוסי, שהיה בו מידה מסוימת של אסир פוליטי, והיתה בו מידה מסוימת של אונשיות.

יום אחד הבחן אותו גוי בר' יחזקאל כשהוא יושב על כורת עץ והוא שקווע במחשבות. שאל אותו הגוי: התוכל לגלות לי על מה אתה חושב כעת? ענה לו ר' יחזקאל: אגיד לך. אני חושב על כך שאינו נמצא כאן במחנה בלי אפשרות לקיים מוצאות - לא ציצית, לא תפילין. הבוקר אמרתי את התפילה "מודה אני לפניך" (והוא תירגם לגוי את המילים ברוסית), ושאלתי את עצמי: על מה בה עצם אני מודה לך? הוא נשתנה לא רק בכוכחות הנפש אלא שינוי מהותה למהות, אילו ראיית אותו היה מתחפע מהשינוי שהל בז מהותה למהות. ראייתו היה מתחפע מהשינוי שהל בז מהותה למהות - "רבה אמוןתך", אני מודה להקב"ה על עצם העובדה שהוא מאפה לקיים את מצות האמונה בה.

שנים רבות לאחר מכן, כשזכיר הרב אברמסקי את כ"ק איזמו"ר הרה'ק, ביקש ממננו הרב שיספר לו איזו חוות מתkopfat גלוות. סיפר הרב אברמסקי את הסיפור הנ"ל. הגיב הרב הרה'ק ואמר: "בשביל דערהער (הרגש) זהה בלבד - היה שווה כל המאסר...". (סיפורים חסידיים)

על/off

פעם נכנס חסיד אחד אל הוד כ"ק איזמו"ר הרה'ק ביהדות והתאונן שקשה לו להתבונן בארכיות לפני התפילה, ענה לו לו כ"ק איזמו"ר הרה'ק:

"מה היא התבוננות בארכיות, שמתבוננים מה יכולם להיות, מה מוכרים להיות, ומה אכן האדם בפועל, זהו התבוננות". (ספר השיחות תש"ב מתרגומם ע"מ פט)

על/off

מוסר פר שפעם חלה אישטו הרובנית של ר' לייביל שיינין, הרב של דוקשיץ, והיה צורך לשולח אותה לטיפול במקום רוחן. מכיוון שמצובו הכספי של הרב היה דחוק, ואנשי הקהילה לקחו על עצמן את הוצאות הנסעה ואספו סכום כסף שאותו נתנו לרבי לצורך הנסעה של אישטו הרובנית.

באותו הזמן עמד הרבי הרה'ק לעזוב את רוסיה אך שיתכנן וזויה הזדמנות אחרונה לראות את הרבי. משנודע לו כך, לפק ר' לייביל את הכסף ונסע אל הרבי הרה'ק.

רבי, gib mir a תיקון! (רבי, תן לי תיקון).

כל החסידים קפצו קדימה כדי לשמע את התשובה של הרבי, שענה לו: "אייפה שהיה היה התווועדות חסידית, שם אתה תהיה".

(שמעתי מר' אברהם קוולינר) בשם אביו הרה'ק ר' מוטיל קוולינר

על/off 600

חסיד אחד נכנס ליחידות אצל הוד כ"ק איזמו"ר הרה'ק מוהר"ש והתאונן

צבא הגאולה

חילוי בית דוד – תלמידי ישיבת תומכי תמימים

באיוז הزادנות אמר אדמו"ר הרש"ב שש מאמרי חסידות בשבת אהת? • כיצד התיחס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ליבול ה-120 להולדתו של מייסד ישיבת תומכי תמימים? • מה הבטיחו משמיים לכ"ק אדמו"ר מהורש"ב בקשר עם ייסוד ישיבת תומכי תמימים? • מהם טכסי המלחמה של צבא' חילוי בית דוד? • כמה שניות ארכה אמרית השיחה של כל היוצא למלחמה בבית דוד? • מהו הדבר היחיד שציריך לעמוד מול עניינו של תלמיד ישיבת תומכי תמימים? • וכייז נועשים רואים לשם 'תמים', גם לאחר היציאה מכתלי הישיבה • ריעעה מיוחדת על תלמידי ישיבת תומכי תמימים, לרוגל יובל ה-120 לייסודה

נקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחן מענדל שי' דורון

ב

קשר עם חגיגות יובל ה-120 לייסוד ישיבת תומכי תמימים, אשר חרטה על דגלת את המטרה והתכלית: "להביא לימות המשיח", באמצעות מלחמתה של תורה נגד אלו אשר "חרפו עקבות משיחך", אין מתחאים יותר לפתח מתיאור יובל ה-120 אותו הגג מייסד ונשיא הישיבה הود כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע.

בשנת תרע"ט מלאו מאה ועשרים שנה לגאולת ריבינו הוקן בשנת תקנ"ט, ובאותה שנה חל י"ט כסלו בשבת קודש. לאורך השבת היה אדמו"ר מהורש"ב נ"ע מנצח רוח מרום ונעלם, ואמר שה מאמרי חסידות!

את האוירה המופלאה ששרה בלבו אוטוישט באוותה שבת, תיאר המשפע הרש"ז הבלין בספר: "י"ט כסלו היה משונה מכל השנים. היו גילויים נעלמים... ואז היה מפלת האשכנזים!".

ציור של 'תמים'

בקשר עם מלאות שלוש שנים לייסוד ישיבת תומכי תמימים, בשmachת תורה תרס"א נשא הוד כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע שערכ שטורעם וטראסק מיוחד בשנת ה-120 להולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע. בשנת תש"מ, והסביר כי מספר זה מורה מהותם של תלמידי ישיבת תומכי תמימים: "עם ישראל הוא ארץ חפץ של הקב"ה שבו הטבע את כה הצמיחה... ישיבה נקרה קרם ה' ובו גדים אילנות עשו פרי".

"מדיני הכרם שאין להינות מהפירוט וחזק בעבודת ה' יתברך וביראת שמיים".

שצמחו בשלושת הימים הראשונות

אדמו"ר מהורי"ץ, ביאר אדמו"ר הרש"ב שהישיבה לא נוסדה עבור לימודי בלבד, כלל הדברים יישיבות שכפולות לגדר הלומדי תורה ומורי הוראה מופלגים, אלא מטרתה יסודה של הישיבה לגדל "ראי אלוקים עובדי ה' מקרוב ולב אמרת".

החינוך העיקרי בישיבה היא סידור לימוד החסידות באופן של קביעות והתיחסות, דבר המביא לידי כך שהלימוד בא לידי פועל ידי זה דוקא נשלמת הכוונה האמיתית בחינוכם והדריכתם של תלמידי התמימים.

שלימונות ותומימות

את מהותם של תלמידי התמימים, קבעו החסידים לחת "גת כריות" לעניין העולם, רבותינו נשאינו כבר בנטינת השם, שהרי שמו כל דבר בלשון הקודש מורה על מהותו ותוכנו: "תמים תהיה עם ה' אלוקיך".

'תמים' הוא מלשון שלימונות, הנדרשת ממנה בכל פרט עבודתו: שלימונות בניצול הזמן, שלימונות בעבודת התפילה, שלימונות בלימוד הנגלה, שלימונות בלימוד החסידות,

ובלשון קודשו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "כאשר תלמיד נכנס לישיבת תומכי תמימים, עליו לפטור את עצמו מכל הענינים הגשמיים, מכל המחשבות אודות מסחר ואודות" "תכלית", ואפיו להתפרט מן על כלן, הדישה הבלתי מתחפרת ככל הענינים היו באופן של תמימות, ההינו שלא רק שלא יסתרו ויפריעו אחד לשני, אלא יהיו כ韪חה אהת².

הדרך זהה כموבוּן, הוא על ידי שהתמיימים מתמסרים לעיקר שליחותם ועובדותם, העלionaה של נתואה לו הקב"ה להיות לו דירה בתחтонים³.

"תלמידי ישיבת תומכי תמימים הלומדים ביום בכל המערכות, אלה שילמדו בה במשך הזמן והזומנים, את אשר ישנו פה ואת אשר איננו פה - הנני כורת עמכם היום כולם, עד להסרת העולם והמשכת שלימונות ברית, ברית השתתפות לעובודה במסירות הגליוי בגאולה האמיתית והשלימה, ועד לזרועו "המחלול לצדיקים בו יר��ו ויאמרו זיה ה' קיינו לו" תיכףomid ממש".

"תמים" כל היוצא למלחמה בית דוד כתוב גט כריתות לאשתו" - "בית דוד" והוא גיליו של משה בן דוד... מלחמת בית דוד יש לה טקס מיוחד עצמאי: "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוח". חיל וכוח הם מוסר ותוכחה, ורוח - פנימיות התורה, חסידות,

השגה אלוקית ועובדת שבבל".

"... על איש צבא שזוקקים לו למלחמה בבית דוד להיות בריאות. לא מספיק מה שהוא אינו בעל מום ברמ"ח אברים - שהם רמ"ח מצות עשה, ובש"ג גדים - שהם ש"ג מצות לא עשה, אלא עליו להיות בעל כח

כבר במעמד יסוד הישיבה, בעיצום שלימי' השבע ברכות' לנישואיו של הود כ"ק

2 נתבאר בארכיט בלקוטי שיחות ח"ד עמוד 314.

3 התווועדיות התשנ"ח"א עמוד 310. שיחות קודש תשמ"א ח"ג עמוד 296.

4 שיחות קודש תשל"א ח"ב עמוד 60. תשלו"ח"ב עמוד 81.

תמים לנצח!

כל האמור לעיל, שיק' גם לארכיטים ובעליביתם בכל מקום מהם, ובכל תפkid

5 התווועדיות התשנ"ח"א עמוד 282.

6 התווועדיות תשמ"ז ח"ג עמוד 400.

ציור העיירה ליבאווישט

שייש להם. השם 'תמים' הוא שם נצחי, וכל הדרישות שהשתינו רבותינו נשאינו על תלמידי תומכי תמימים - שיכים לכל הנושא בתואר זה.

"גם אלו שכבר 'צאו' מוכתלי ישיבת תומכי תמימים, קדושתה של הישיבה לא זהה ממקוםמה בהם. . . ריבוי הכוחות היגעה תכילת אחת ויחידה - מילוי רצון רבותינו נשאינו מיסדי הישיבה, בהבאת הגאולה בפועל ממש!

ונותר כל ימי' 'תמים', ואפיו מי שלא למד מעתם אפיו יום אחד בתומכי תמימים מעולם לא פגש בדורות רבותינו נשאינו - אם הוא רק למד מתרות רבותינו נשאינו - נכל גם הוא עם תלמידיהם, ונחשב כאילו למד בישיבה שלהם - וממילא אצל חסיד באשר הוא צריך להיות דוגמתו, ועל-כל-פניהם מעין הדרישת הנחרצת להתעסק בכל עניין עבودת' ה' הנדרשים מהתלמידי התמימים באופן של תמימות ושלימות, ולא להסתפק בקביעות עיתים לתורה בלבד, אלא 'לגוזל' גם משעות העסוק וכו', ועל ידי כך להשלים את הכוונה והתכלית של מיסדי הישיבה.

והי רצון שעבדות התמימים - כל תמים באשר הוא - להביא בפועל את גilio' משיח צדקו, תושלים בקרוב ממש, כפי הבתחת רבותינו נשאינו נשאי' ומיסדי הישיבה: "דבר ברור הוא שניצחו במלחמה זו, שהרי מה כתיב בתורה?" ברוך ה' לעולם אמן ואמן", לשון של שבועה, שבוצעו של הנראים הци' 'שולים' ו'צדדים'⁴.

גת כריתות לענייני העולם

כבר האמור לעיל, שיק' גם לארכיטים ובעליביתם בכל מקום מהם, ובכל תפkid

2 נתבאר בארכיט בלקוטי שיחות ח"ד עמוד 314.

3 התווועדיות התשנ"ח"א עמוד 310. שיחות קודש תשמ"א ח"ג עמוד 296.

4 שיחות קודש תשל"א ח"ב עמוד 60. תשלו"ח"ב עמוד 81.

מתנה לחג עם שליחות.

להשיג בחנויות הספרים המובחרות!

מחיר מיוחד למפיצים WWW.MAMESH.ORG 077-5123-770

יחי אדוננו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד